

عنوان مقاله:

بررسی حقوق کودک در نظام آموزش و پرورش براساس حقوق بین الملل

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فایزه شاپورجانی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

علی قادری - دانشجوی دکتری برنامه ریزی علوم تحقیقات

فاطمه صادقی کهمینی - دانشجوی کارشناسی فقه و مبانی حقوق دانشگاه قرآن و معارف اسلامی

زهرا فتوحی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعات مهمی که در پیمان نامه ۵۴ ماده ای کنوانسیون حقوق کودک مطرح شده، به این موضوع اشاره دارد که افراد فارغ از هرگونه تبعیض نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، جایگاه اجتماعی یا ملی در تمام حقوق و آزادی های عنوان شده در کنوانسیون دارای حق هستند. در کشورهای در حال توسعه، کودکان، بیشتر با فقر و پیامدهای ناشی از آن مانند سوءتغذیه، کمبود امکانات بهداشتی، درمانی و تحصیلی درگیرند. در حالی که در کشورهای توسعه یافته، مشکلات اخلاقی و ضعف بنیاد خانواده گریبان گیر کودکان است. خوشبختانه در کشورهای مسلمان، به سبب وجود استحکام در بنیاد خانواده و گرایشهای دینی و اعتقادی و آشنایی بیشتر با احکام اسلامی، وضعیت حقوقی کودکان جایگاه نسبی مناسب تری دارد. تعلیم و تربیت، انسان را توانا می کند که آینده را همان گونه که می خواهد بسازد. علم مانند ابزاری در اختیار خواست انسان قرار می گیرد و طبیعت را آن چنان که انسان بخواهد و فرمان دهد می سازد. بر طبق مقررات آموزش و پرورش عمومی و مجانی مقرر شده است که هر طفلی باید سواد بیاموزد و ابوبین حق ندارند اطفال و نوجوانان را از نعمت سوادآموزی و خواندن و نوشتن و فراگیری علوم و فنون محروم کنند. در این مقاله با روش توصیفی و تحلیلی و با استفاده از اطلاعات کتابخانه؛ پس از بررسی کنوانسیون حقوق کودک و تاریخچه آن به حقوق کودکان در ایران و آموزش و پرورش ایران می پردازد، هم چنین حقوق کودک در نظام جمهوری اسلامی ایران و ماده ۳۰ قانون جمهوری اسلامی ایران نیز مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

کنوانسیون حقوق بین الملل، حقوق کودکان در اسلام، آموزش و پرورش، مبانی حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150485>

